

РЕШЕНИЕ

№ 20444

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3008** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/: С Решение № 452 от 04.02.2025 г., постановено по н. а. х. дело № 11875/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав е отменено Наказателно постановление № 23-2400222/ 12.07.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на „Св. Козма и Дамян“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивната инстанция неправилно е преценила приложените и събрани по преписката доказателства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрисконсулт И., който поддържа жалбата и претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – „Св. Козма и Дамян“ ЕООД, чрез адв. Н., оспорва касационната жалба. Претендира

разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от ДИТ Софийска област е установено, че от страна на „Св. Козма и Дамян“ ЕООД е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ до Националната агенция за приходите за сключен трудов договор с лицето А. С.. В хода на проверката бил представен проект на трудов договор между дружеството и А. С., в който липсвал подпис на служител/ работник. Прието е, че не е налице реално сключен трудов договор и с подаването на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ „Св. Козма и Дамян“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че с разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ на работодателя е вменено задължение да осъществи действие, съответно нарушаването на разпоредбата може да бъде осъществено чрез бездействие по отношение предписаното дължимо поведение. Изложил е, че дължимото действие - вписване на трудов договор, е предприето и дори изпълнено. Не е налице бездействие по чл. 62, ал.3 от КТ, поради което не невъзможно в този случай от обективна страна, да бъде ангажирана отговорността на работодателя по този текст от КТ. При тези съображения СРС е отменил НП поради нарушение на материалния закон.

Така постановеното решение на СРС следва да се остави в сила по следните съображения:

Съгласно чл. 62, ал. 3 от КТ, в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да впише данните в регистъра на заетостта. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на заетостта и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от данните за съответното вписване.

Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че за да възникне задължение за работодателя да подаде уведомление по реда на чл. 62, ал. 3 от КТ, следва да бъде налице сключен или изменен трудов договор. Разпоредбата е санкционна, поради което същата не може да бъде тълкувана разширително в съответствие с чл. 46, ал. 3 от ЗНА, който забранява наказателна, административна или дисциплинарна отговорност да се обосновава по тълкувателен път или по аналогия.

От събраните в административнонаказателното производство доказателства се установява, че между санкционираното дружество, в качеството му на работодател, и А. В. С., в качеството ѝ на работник, не е имало сключен трудов договор, поради което за дружеството не е възникнало и задължението за подаване на уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ. Обстоятелството, че е подадено такова уведомление, не е основание да се приеме, че е осъществен фактическият състав на нарушението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Касационният състав приема, че от санкционираното дружество не е извършено посоченото нарушение, при което правилно СРС е отменил НП.

Предвид горното, правилен е изводът на СРС, че КТ „Св. Козма и Дамян“ ЕООД не е извършило вмененото му нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, основателно се явява искането на ответника по касация за присъждане на разноски за производството пред настоящата инстанция в размер на 500 лева за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 05.05.2025 г. (л. 15 от делото). Сумата от 500 лв. се явява в размер близък до минимално предвидения в чл. 18, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., поради което възражението за прекомерност на касатора е неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 452 от 04.02.2025 г. по НАХД № 11875/ 2024 г. на СРС, НО, 122 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" да заплати на „Св. Козма и Дамян“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: